

ชื่อวิทยานิพนธ์ การศึกษาผลการเรียนวิชาภาษาไทยโดยใช้เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ชื่อผู้ทำวิทยานิพนธ์ นางสาวสมหวัง นิลพันธ์

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ มณฑา ธงอินเนตร)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.ลำเริง ยุธชัย)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ อานนท์ แยมตรี)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามปกติ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2535 โรงเรียนสาธิตมอดินแดง คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น ซึ่งได้มาโดยการสุ่มเข้ากลุ่ม(Cluster Sampling) จำนวน 2 ห้องเรียน แล้วสุ่มห้องเรียนเข้าวิจัยสอนเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมกลุ่มละ 44 คน รูปแบบการวิจัยครั้งนี้ คือ Randomized Complete Block Design เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง คือ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย แผนการสอนโดยใช้เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน และแผนการสอนตามปกติ นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้การ

วิเคราะห์ความแปรปรวนชนิดสององค์ประกอบ (Two way analysis of variance)

ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มทดลองที่สอนโดยใช้เทคนิค
เพื่อนช่วยเพื่อนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่สอนโดยวิธีสอนตามปกติอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .05

Thesis Title : A STUDY OF THAI LEARNING ACHIEVEMENT OF PRATHOM
SUKSA V STUDENTS BY USING PEER -TUTORING GROUP
TECHNIQUE

Author : Miss Somwhang Nillapun

Thesis Advisory Committee :

M. Thong-innate Chairman

(Associate Professor Montha Thong-innate)

Samrej Yurachai

(Associate Professor Dr.Samrej Yurachai)

Arnone Yamtree

(Associate Professor Arnone Yamtree)

ABSTRACT

The purpose of this study was to compare the Thai language learning achievement of Prathom Suksa V students through the use of Peer-Tutoring group technique and the Conventional approach

The subjects were selected in the second semester of the academic year 1992 from Prathom Suksa V students of Modindaeng Demonstration School, Faculty of Education, Khon Kaen University, Khon Kaen. They were selected by cluster sampling and the samples were randomly assigned into an experimental group and a control group. There were 44 students in each group. Randomized Complete Block Design was used as a model for this experimental study.

The research tools were a learning achievement test, instructional plans for the peer-tutoring group, and teachers' lesson

plans. The data from the Randomized Complete Block Design were analysed by the Two Way Analysis of Variance.

The results indicated that the Thai language learning achievement of the students taught by the Peer-Tutoring Group technique was higher than of those who were taught by the Conventional approach. The results were found to be statistically significant at .05 level.